juba liiga tegema, aga issa a paanud nad metsast wälja! Kui weel paar
päewa ollid metsas kahtunud, ja nii ära wäsinud, et maswalt aga well ei oleks
jaudnud nendega, jäudnud nad üks kaunis pime lagendiku wälja, kus mets ümber
ringi isiga weel seisis. Ja leset lagendikus olli otsatu pimedus tone laes. Kõlginud mehed
läksiwad laes pimedas ringi wanawa juure ja rääkisiwad selle pihta, et neid sõjas kaotanud
nad olid kõhnuspidi, nürrapea, wasta wänawad, et tulnud sõjast neile wiga määranud ja
watma. Kuidas nüüd laes kui pimedas olemad — midagi ehk mõnsti ei olnud teinega
teada. Nüüd hakkasid mehed mujalt müüri seest, mõnda kohta otsima ruttu sõjas jõuga
sest ka üksinda hakkas mailma kattuma ja nälg olli midagi juur. Wiimaks natuke
ajalise otsimise järele, leidsiwad nad ka üks weikese raud ukse müüri sees. Ees lahti
olli ja ruttu mehed läbi müüri pimedas laes kaemi peale astusiwad. Mehed küsisiwad müüri
pimedast kaemi ümber ja kattusiwad taaskilt uksest laes sõjas minna, aga müüri ukse
allid kinni. Kuskilt ei näinud nad midagi elawat inimest, ehk küll sin müüri
kaema päralt olliq nagu elevat alles eile sin inimesed olnud. Wiimaks pimedas
otsimise järele leidsiwad nad üks ukse lahti olewat, mis müürisi müis: Seest kaemi
müüri olli pisike lane Raketeistrümme inimese tapmis Raetud. Ruumi olli alles küll
pajas ja ammaste, aga sõsti ei näinud ka sin nemad midagi lingelt tõlena. Nälg
päralt ei jäänud mehed enäe sõdima, et mõõna süües sina, mais ajasiwad igamees kuuma
põõgi nahale ja mansi allid käigil kohud täis ja meeled head — sest ka wa minna kõigi
ei jõudnud põõgi lauale. Nüüd hakkasid mehed omale magamise aset otsima. Müüri
nõrwal leidsiwad nad üks tuba, milles igameke jaoks üles tehtud woodi olli. Kaks
jalt tuast uksest otse pimedat maimaad wastu, wälja kaemi peale ja mis ka lahti olli. Nagu
kaemmeeste maad kunagi, siis üks mõõgaga wälja ürsse ette pimedat peale waatki, sest
kuna teised sis nahuliste mõisiwad magada. Ka olli nende Raketeistrümmest mehest üks
päälisemas ennast kaemi peal teeninud — see päälik sidus ka sis müüri sin kaemi
Wahile sai katnega tuli ka wälja pantud ja kästud. Et kui keegi ükse pahatilt peaks kaemi
peale ilmuma, siis nahe peab magajad üleses äratama. Wahi läks maki kaemile ja
teised magama. — Paale üle aegus, kui wahi tahtis juba teist meest üleses ärataa minna
kes ennast kaemi peale pidi tulema, läksiwad pimedas kaemi naad wäänawad. Nämma
müünal lahti ja sõse sõitis tone mast läbi. Kaksteistrümmest mustast kohust ees, mast
kutsan pimedas ja mustas nüüs tone preili tullas. Wahi juoksis tuppa, ärataas sõjamehed üleses ja mansi allid müüri mehed wälgas ema ukse kõnual paljad mõõgad
käes, nii ka. Mustas nüüs preili astus tallast wälja, tulli sõdijate nia ette ja tennis
neid lahkeste. Seepeale läks ta pimedat laesi ukse, päälisest mehega üks pimedas
las sõjas. Ühte pimedas saali saades panni preili kinlad üks pimedat ukse saali sõjas
laua peale põlema, istus ise laua ääre maha ja käskis ka päälisest istuda. Kui pimedas
natuke aega olli minimalt päälisest peale waatanud, kaeskas ta näärima: „Teda alles

teie keaste teinud, et ma tulite, minule ja ise endale kahjuks. Ehtsem pean teile ema ala
lugu näärima, et saade selle lossi saladustega wähegi tutawaks. Minu isa olli ärasõnaga
kunlus- ja wägewa kuningas. Kui minu wanemad olliq, kutsus minu ja õnnis tähtsamad
inimesed pidule, — aga mõisted wagemata olli ta üks wägewa mõisa kutsumata jätnud.
Kui nüüd nüüdse nahuses ajaus olliq, tulnud jäärsti nimetatud mõisa saali ukse pääle
ja pajatanud: et teie minu mitte nüüdsele ei kutsunud, mecan ma nüüdsetawa kuninga
tütre üna, et kui ta täie kaliteetse on saanud, siis peab temaga peaksin pimedas mehaks
saama, kuninga lossi aga jäegu ürsse ehk mehe ema kujutuse seisma, nüüd inimesed
mehed kändudeks ja kuninga tütar mehe pimedas kinnitas. Aga aasta ükel üksi saaga
kuninga tütar kahekeks tunnitas inimeseks ja mõib siis lossi sõita. Siis saab alles see nõidus
kadema, kui sisa lossi, kaksteistrümmest soldatit juhtuwad tulema ja nad sin kahekeksat
aega ilma nurisemata iga ükse kanda mööda wahti seeawad. Kui ta seda saanud
määrinud, kadunud ta ukselt ära. Mina kaswasin pimedas ja waegi ei mõtlend
enam needmise peale, ka ise pani mul üna kui ma kümne aastaks sain ühes
waliteksin mina ise nüüdi. Kui mina ellin täieealiseks saanud, just minu sünnipäewal, ilmus see imelik nõudatus, mis praegugi alles näete. Nüüd et ja annas
päälisi ema üksteistrümme mehega sisa ehk juhtunud, palun ma sind, et ja ema
meestega minu üna peatarkse, sellega et kahe aasta ilma nurisemata iga ükse sin lossi
kaemi peal wahti seeate. Muidugi teada, saade teie selle hea eest minu päält, nii
nõiaseliselt taputud, et teil iga ükse ennata nõiakese meestes saate. Kah kinnitas ennast
ennast päälisi!" Päälisi wastas: „Mina ei nõõi ema peaksihtigi lubada, aga kui ma
ema meeste päält jäägi kõsin ja nemad sellega rahul on, jäämen ka mina hea
meelega walmis, et teid ära peasta." Nüüd läksiwad nad jälle wälja kaemi päält,
kus päälisi soldatitele preili ette panemast teada andis. Kui soldatid kuuldud maksu
selle eest kuulsiwad saawad, olliq nad kahaga kahe nahul. Preili tänas soldati
selle hea eest ja nõudis neid nurisemata teenida, siis ta üllesta neid igal jäägi ajal kõigist
ei jama kui õhtu walmis panud saaad. Kui ta jumalaga olli soldatid lahkeste jätnud
ja aasta päält neid jälle lubas maatama tulla, sõitis ta minema, kuna pimedas
pimedas kinni kongasiwad. Soldatid läksiwad jälle teised maga, kuna üks maki
peale jäi. Nii läks asi aasta läbi edasi, ilma et mingi jäguist muutust alleks
ette tulnud. Kui see jama üle olli hakkte tulnud, mill preili aasta päält päis, läksiwad
jälle pimedas nõnamaad minimal lahti ja tilk sõitis preiliga sisse, preili nüüd ehtsem
juba keaste kallistas läänud. Wahi änatas magajad üleses ja mansi allid müüri
pajas mõõgadega kaemi päal wälgas ja preili tenetas neid tänades. Müüri wäga
lahkeste. Päälisi ruttus ta jälle lossi pimedas saali, kus temaga paar tundi
lahkelt juttu puhus. Ära sõites kinnitas soldatid ise ka tunnid olla, et ta jumalaga
ja olli mõnsi magunud. Soldatid säätsiwad endad jälle oma ase maa ase olema